

Hvad skulde der være i veien derfor? Lov- og Ministerialtidenden ere allerede nu uafhængige af hinanden; man kan faae hver Del for sig, og saaledes kunde der ikke være det Mindste til Hinder for, at man ogsaa kunde faae en særegen Besjendtgjørelsestidende som en 3die Afdeling. Jeg finder denne Tanke meget tiltalende. — Den ærede sidste Taler mente fremdeles, at den nuværende Tilstand i Grunden ikke lod Meget tilbage at ønske, saaledes at han egentlig helst vilde blive ved det Gamle — saaledes opfattede jeg ham ialtfald —, men kunde man skaffe Staten en forøget Indtægt, kunde han ogsaa være med dertil. Jeg er begge de ærede Forslagsstillere meget taknemmelig for deres Forslag, thi jeg tror rigtigt nok, at den nuværende Tilstand lader overmaade Meget tilbage at ønske; jeg tror, som allerede tidligere nævnt, at den hviler paa noget Forældet, og at den derfor bør afløses. Begge Forslag, det første ikke mindst, have jo til Formaal at skaffe Statskassen en forøget Indtægt, og intet af dem gaar de private Interessers for nær, hvad vi have hørt, og som jeg ogsaa er fuldelig overbevist om, hvad enten vi tage Hensyn til Retfærdighed eller til Billighed. Naar det nemlig, som oplyst af Forslagsstilleren ved Forelæggelsen, allerede ved Meddelelsen af Privilegiet hedder, at det kun skal gjælde „indtil videre“, finder jeg, at dette „indtil videre“ er meget godt varetaget, og at der er taget Hensyn nok, naar man har ladet saa mange Aar gaa hen. Begge Forslag gaa som sagt ud paa at skaffe Statskassen forøget Indtægt og ville forhaabentlig ogsaa kunne gjøre det. — Der er af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) fremsført adskillige Indvendinger mod det Forslag, som nu er til Forhandling, og blandt andre den, at Forholdet skulde blive noget ustadigt og ikke være fast nok, naar der blev holdt Auktion over, hvilke Aviser der skulde have Besjendtgjørelserne. Dertil vil jeg sige, at den vedkommende Minister jo kan faae det saa fast, han vil; det er ham overladt i § 3, idet han kan bestemme, for hvor lang Tid Retten skal gjælde; jeg ser ikke, at der er Noget til Hinder derfor. Naar det ærede Medlem slog paa, at der

kunde komme Blade med statsfarlige Tendenser, som maatte kunde kaste sig over den nævnte Industri, og naar han nævnte et enkelt Blad, skal jeg selvfølgelig ikke opholde mig ved, hvorvidt dette Blad er statsfarligt eller ikke, men jeg skal kun sige, at Ministeren gennem § 3 jo ogsaa har fuldkommen Haand og Hantø demed, om jeg saa maa sige. Fra den Side af kan der altsaa ikke være Noget at indvende. Den nuværende Tilstand lader Meget tilbage at ønske, og jeg skal med et Par Ord sige, hvorfor jeg synes, at dette er Tilfældet. Lovgivningsmagten kan begrundeligvis ikke i saadanne Sager tage Hensyn til politiske Anskuelser; men efter den nuværende Tilstand forekommer det mig, rigtigt nok, at en vis politisk Retning er ikke lidet begunstiget; thi det er vitterligt, at vore Stiftstidender og Amtstidender neppe vilde kunne have den Udbredelse, de nu have, naar det ikke var i Kraft af den bestaaende Lovgivning og i Kraft af noget Forældet, idet de have Ret til at faae visse Besjendtgjørelser og derved skaffe sig Terrain; men jeg er enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) i, at det ikke er den Maade, hvorpaa de skulle skaffe sig Terrain; det er ved deres Holdning overhovedet overfor Befolkningen. En anden Sag er ligesaa mislig, og det er, at Pressen jo skal have Indseende med hele vort offentlige Liv, men der kan maagte være Tale om, at den ikke altid er saa fri overfor Embedsmændene, som man kunde ønske. Vi have i saa Henseende hørt visse Anker reiste imod en vis bestemt Stiftstidende, fordi den ikke paatakte Misbrug. Jeg skal nævne, hvilken Stiftstidende det var; det var Aarhus Stiftstidende, mod hvilken der afsigte Sommer reistes Anker, idet der blev hentydet til, at det maatte kunde ligge i visse Forhold. Endvidere er der noget meget Misligt i, at netop Aviser, som have en meget lille Kæfekreds, skulle være privilegerede. Jeg kan nævne Ribe Stiftstidende; jeg tror ikke at tage meget fejl i, at denne Avis har den allermindste Kæfekreds af alle Aviser i vedkommende Stift. Det Hensyn, Lovgivningsmagten maa tage, naar man skal til en Omordning, er vel altsaa aabenbart det, at